

Muzak voor rompmoordenaars.

Marc Laidlow

Donny gaat aan het werk met de sneldrogende cement en het zal vermoedelijk al hard zijn voordat het meeste bloed in de borstholte gestold is. De leeuwenklauwtjes onder de antieke badkuip glanzen omdat hij ze altijd zo vlijtig poetst, evenals de porseleinen binnenwand, die zo vaak met schuurmiddel is bewerkt dat de krassen van de staalwol sponsjes hier en daar te zien zijn. Glanzende, zwarte, in plastic gewikkelde pakjes vullen bijna het hele bad. Onder het werk moetje fluiten, denkt hij, maar het cement is zo zwaar dat hij geen adem voor dergelijke futiliteiten over heeft.

Dit is het deel van zijn werk dat hij elke keer minder prettig vindt: dat vieze cement, moeizaam en zwaar werk en die walgelijke, zuigende geluiden als het taaie mengsel over de plastic bundels heen sijpelt en de kuip tot aan de rand toe vult. Daar ligt het dan, net als de havermout van zijn moeder als die nog niet door een lepel is aangeroerd. Hij hoort haar in de keuken terwijl hij in de garage aan het werk is; haar radio staat altijd afgesteld op een zender die lichte muziek brengt terwijl je-weet-wel in een pan op haar fornuis staat te pruttelen en haar mes allerlei dingen in stukken snijdt.

Hij houdt het meest van Bernard Herrmann - de muziek uit Psycho - maar ze laat hem nooit zijn platen spelen als ze thuis is. 'Te verwarrend,' zegt ze. Als ze eens wist hoe haar Muzak hem in de war brengt!

'Donny, ben je nou eens klaar? Je eten staat op tafel.'

'Ik kom eraan,' roept hij.

'Zijn je handen deze keer schoon?'

'Ik zal Boraxo gebruiken. Heus!' Zachtjes mompelt hij een korte verwensing: 'Verdomme!' Natuurlijk gaat alles verkeerd als hij zich moet haasten en dankzij zijn moeder gooit hij de kruiwagen om waarin hij het cement heeft gemengd en de rommel druipt over zijn schoenen. Mijn nieuwe schoenen! Weer een paar voor het fornuis, weer een zweterig werkje. Het is maar een film, houdt hij zichzelf voor, om te zorgen dat hij zich ontspant. Soms maakt moe zijn leven ondraaglijk.

Ja, ze geeft hem te eten, verschaft hem onderdak, verstelt zijn kleren en koopt de meeste - niet alle - dingen die hij nodig heeft. De videorecorder, bijvoorbeeld, was haar idee, maar hij had hem stilletjes van zijn eigen zakgeld moeten kopen. Ondanks alles wat ze voor hem doet, is haar zorg soms toch te veel voor een zoon. Warme maaltijden elke dag op hetzelfde uur, altijd vergezeld van havermost - 'Om je een gevuld gevoel te geven, schat!' - en ertussendoor hapjes van groente. Ze gelooft niet in een dessert.

Het is geen wonder dat hij een uitweg voor zijn energie heeft moeten zoeken, geheime genoegens, verboden spelletjes. Terwijl hij zijn handen met de schuurpoeder afschrobt, voelt hij de steeds aanwezige spanning ontdekt te kunnen worden. Hij is niet bang voor de politie, maar als zijn moeder ooit ontdekt wat er onder haar dak gebeurt, tja, dan zou hij wel eens goed in moeilijkheden kunnen raken ... 'Donny, alles wordt koud!'... Maar dat is juist een deel van de grap! Soms wilde hij dat hij het haar kon vertellen; tenslotte is zij de enige mogelijke vertrouweling. Misschien vindt ze het wel goed. Maar aan de andere kant ...

'Kijkje nagels nou eens!' zegt ze als hij de eerste vork vol sla naar zijn lippen brengt. Rode slasaus spat op het tafellaken. 'Ik dacht dat je zei dat je je gewassen had!

Wat is dat?

Hij bekijkt zijn duimnagel en ontdekt een verraderlijk halvemaantje donkerrood spul dat tot het nagelbed toe zit. Hij likt het blad bindsla door en peutert snel met een tand van de vork onder zijn nagel. Het spul komt als een rubberachtig balletje tevoorschijn.

'Dat is alleen die Russische saus,' liegt hij. 'Die opgedroogde rommel bovenaan, om de rand van de pot. Toen ik het deksel eraf draaide ...'

'Praat niet met je mond vol!' Hij knikt, prikt een tomaat aan zijn vork en neemt nog een hap. Te laat denkt hij aan

dat balletje op de tand van de vork. Nu is hij een kannibaal, wat zeg je me daarvan?

'Heb je al besloten wat je wilt gaan doen om aan werk te komen?'

Hij knikte en wilde dat ze de radio wat zachter zette. Ze spelen weer 'Send in the Clowns'. Ja hoor, stuur ze maar naar de garage en dan zorgt hij...